

[Weikop.]

hensyn til liberalisering kan det ærede medlem og jeg nok blive enige.

Jeg skal ikke komme ind på de betragtninger, som den højtærede handelsminister gjorde til sidst. Jeg er selvfølgelig helt enig med den højtærede handelsminister i, at vi skal ikke her diskutere kalkulationer o. s. v. for de enkelte firmaer, det er klart. Det var heller ikke min tanke, men det, der gav anledning til, at jeg tog dette spørgsmål frem, var, at et selskab havde sagt: vi vil gøre vore investeringer afhængige af de afgørelser, der træffes i monopoltilsynet, for så bliver der tale om et helt andet problem. Så er der tale om, at man virkelig kan komme i den situation, at selskaber ikke vil foretage investeringer, hvis de ikke får en gunstig behandling. Det var det, jeg drog frem, og det har den højtærede handelsminister også helt og fuldt forstået.

Jeg tror som sagt, jeg skal lade de andre ting ligge, for der blæser i virkeligheden, når man ser bort fra det ærede medlem hr. Chr. Christiansens bemærkninger, en blid vind for det forslag, vi har fremsat. Men jeg vil gerne have lov til at sige til sidst, da den højtærede handelsminister netop understregede rigtigheden i det, jeg har fremhævet så stærkt, nemlig forholdet til udlandet, efter at vi er kommet ind i fri-handelsområdet, at det er jo sådan, at hele det registreringssystem, vi har, fører en ulighed med sig i forhold til, hvad der er tilfældet i de lande, hvormed vi konkurrerer. Selv om man skulle gå over til hemmelig registrering, hvad jeg ikke ved, forekommer det mig ikke at være tilstrækkeligt. Stort set må man sige, at den regulering af priser og avancer, man er kommet ind på, er overflødig under de nye markedsdannelser, fordi en sådan regulering ganske simpelt fører til, at danske firmaer bliver ugunstigere stillet end udlandets. Det er det, jeg lægger vægt på. Vil man fremme strukturrationaliseringen — og vi ønsker effektiviteten fremmet mest muligt — lader det sig ikke gøre efter min mening uden at lave prisaftaler i visse tilfælde, og sådanne prisaftaler må ikke blive odieuse. Strukturrationaliseringer kan kun fremmes, for så vidt de også kan medføre et vist udbytte, fordi strukturrationaliseringer også indebærer en betydelig risiko, og det er

også risikoen, man skal se nøje på. Der er her bl. a. tale om et så forkæret spørgsmål som håndhævelse af bruttopriser, der som bekendt praktisk talt er forbudt herhjemme. Dette spørgsmål må også tages op til overvejelse, fordi det vil være åbenbart urimeligt — jeg tror, den højtærede handelsminister vil give mig ret deri — om udenlandske virksomheder kan håndhæve bruttopriser, medens danske virksomheder ikke kan det. Det nytter efter min opfattelse ikke blot at henvise til, at monopolrådet i alle disse tilfælde kan give dispensation. Et sådant afhængighedsforhold kan i høj grad virke hæmmende netop på strukturrationaliseringen og også hæmme det, vi gerne vil: at fremme effektiviteten inden for det danske erhvervsliv.

Jeg vil gerne sige det således, at jeg forstår, at i hovedlinjen er den højtærede handelsminister egentlig ikke, for at sige det forsigtigt, uenig med mig, og så håber jeg med den blide vind, vort forslag har mødt, at vi kan blive enige om et godt resultat i det udvalg, der forhåbentlig bliver nedsat.

Chr. Christiansen: Det ærede medlem hr. Weikop bedyrede, at han aldeles ikke var ironisk anlagt, for derefter at fortælle, at den tale, jeg havde holdt her, drejede sig om noget helt andet end det, der foreligger, det var jo en majtale, og den viste, at jeg intet som helst havde lært. Jeg ved ikke, hvordan det ærede medlem vil bedømme en sådan fremstilling; jeg synes, den må bedømmes som ironi, men det vil jeg ganske overlade til det ærede medlem. Jeg har nemlig ikke et øjeblik tænkt på med min tale at gøre noget særligt indtryk på det ærede medlem. Det afstod jeg fra allerede, inden jeg begyndte at tænke på, hvad jeg skulle sige ved denne lejlighed. Men jeg forstår jo også, at den resolution, som det konservative folkeparti har lavet i april, jo ikke er nogen almindelig programklæring; det er et udtryk for en livsholdning eller en principdeklaration, og det vil med andre ord sige, at det er så højt oppe, at det nærmer sig noget, vi andre ikke er i stand til at forstå.

De bemærkninger, som jeg gjorde angående spørgsmålene realløn og pengeløn, lønmodtager og forbruger, interesserede ikke